

**Beroep tegen beëindiging dienstverband o.g.v. artikel 9a 5 sub b CAO. Nu ter zitting bleek dat appellant slechts voor een deel van het schoolonderzoek werkzaamheden heeft verricht en verder niet concreet is aangegeven waarin dat incorrecte handelen heeft bestaan, moet hiervan worden geoordeeld dat dit niet als grond voor het door de school gegeven ontslag kan worden gebezigd.
Beroep gegrond**

Commissie van Beroep voor het Protestants Christelijk Voortgezet en Hoger Beroepsonderwijs ingesteld door de Besturenraad

CvB.VO/HBO.2010/165-U.2011-005

1. Het procesverloop

- 1.1 Bij brief van 23 november 2010, ingekomen ter griffie van de Commissie op 24 november 2010, heeft de gemachtigde van appellant beroep ingesteld bij de Commissie. Bij brief van 20 januari 2011 heeft gemachtigde het beroep aangevuld.

2. De feiten.

- 2.1. Appellant is vanaf 1978 in een volledige betrekking werkzaam als docent geschiedenis bij De *.
- 2.2. Vanaf 25 mei 2004 is hij een aantal keren ziek geweest, soms voor langere, soms voor korte tijd. In totaal heeft hij in ruim 5 jaren 778 dagen verzuimd.
- 2.3. Op 14 september 2010 heeft De * het voornemen bekend gemaakt om de arbeidsovereenkomst met appellant op te zeggen. Namens appellant heeft zijn gemachtigde toen de zienswijze met betrekking tot dit voornemen bekend gemaakt bij schrijven van 4 oktober 2010.
- 2.4. Bij aangetekend schrijven van 14 oktober 2010 heeft De * aan appellant bekend gemaakt dat zij op grond van artikel 9.a.5 sub b van de CAO VO 2008-2010 het dienstverband met hem met inachtneming van de opzeggingstermijn per 1 januari 2011 beëindigt.

3. De standpunten van partijen.

3.1 Het standpunt van appellant.

Het standpunt van appellant komt samengevat op het volgende neer.

- 3.1.1. Hij is in de afgelopen jaren inderdaad een paar keer gedurende langere tijd ziek geweest, maar thans niet meer. Hij wijst daarbij op een rapport van de Arbo Unie van 7 juli 2010, waarin de conclusie is opgenomen dat er op dat moment geen sprake is van ziekte of gebrek en dat appellant geschikt is voor zijn eigen werk bij De *.

- 3.1.2. Er is geen sprake van disfunctioneren. Nergens blijkt dat er zijnerzijds sprake is van desinteresse, ongemotiveerdheid of slecht lesgeven. De schoolleiding heeft hem nooit op dergelijke zaken gewezen en klachten van ouders – zo die er zouden zijn – zijn hem niet bekend gemaakt. Hij ontkent dat er binnen de vakgroep afspraken niet zijn nagekomen en/of dat er geen vertrouwen meer in hem is bij de collegae.
- 3.1.3. Appellant zegt zich gegriefd te voelen door de aantijging dat hij met de cijfers van de schoolonderzoeken heeft "gerommeld" en met name doordat daarbij zelfs het woord "fraude" is gebezigd door de school. Daar is geen sprake van. Hij weet dat er een soort tweede correctie is geweest van de schoolonderzoeken die hij in het begin van het schooljaar rond de herfstvakantie heeft afgenomen. Die tweede correctie door een collega is geschied tegen het eind van het schooljaar. Toen hij daarover zijn visie wilde geven, mocht dat niet.

3.2 Het standpunt van verweerder.

- 3.2.1. Er is sprake van een combinatie van discontinuïteit, disfunctioneren en incorrect handelen bij de laatste schoolonderzoeken in 2010.
- 3.2.2. De problemen rond de discontinuïteit dateren vanaf mei 2004, toen appellant zich vanwege persoonlijke problemen ziek meldde. In september van dat jaar is een plan van aanpak opgesteld. Daarbij is appellant ontheven van zijn taken als mentor en is de lesomvang drastisch beperkt. Appellant hield desondanks fysieke en psychische klachten en meldde zich regelmatig ziek. Door dat vele verzuim ontstond er discontinuïteit in de onderwijsorganisatie en ook binnen de vakgroep Geschiedenis.
- 3.2.3 Na 2004 is er bij appellant sprake geweest van desinteresse, ongemotiveerdheid en slecht lesgeven. Hij deed zijn werk als docent niet goed. Er was sprake van kritiek op zijn functioneren bij collega's van de vakgroep Geschiedenis. Hij beschikte niet meer over het vereiste inzicht en de voor een docent Geschiedenis vereiste eigenschappen in pedagogisch en didactisch opzicht. Hij heeft geen bijdrage geleverd aan het maken van toetsen en examens. Hij kwam de afspraken niet na en gaf structureel les op onvoldoende niveau, zodat de leerlingen onvoldoende werden voorbereid op toetsen. Cijfers werden door hem lukraak gegeven. Hij liet vrijwel alleen films zien in de lessen. Andere docenten (de mentoren) zijn tijdens de studielessen Geschiedenis gaan geven om de klas op een enigszins aanvaardbaar niveau te krijgen.
- 3.2.3. Over de beoordeling van schoolexamens en centrale examens bestaat een veelvoud van klachten en opmerkingen. Bij het schoolonderzoek in 2010 is gebleken dat appellant te hoge cijfers heeft gegeven. Dit werk is namelijk opnieuw beoordeeld door een collega en toen bleek dat appellant zich schuldig heeft gemaakt aan een onzorgvuldige handelwijze en ernstige nalatigheid.

- 3.2.4. Nu appellant in zijn werk als docent in ernstige mate en herhaaldelijk is te kort geschoten is, kan zijn functioneren de toets der redelijkheid in pedagogische en didactische zin niet doorstaan. Er is sprake van ernstige ongeschiktheid en of onbekwaamheid voor het verrichten van de hem opgelegde taken.
- 3.2.5. Naast de bekwaamheidseisen, gaat het er ook om dat de docent voldoet aan de geschiktheidseisen. Bij appellant is dat niet meer het geval. Daarom is hij terecht ontslagen.

4. Beoordeling van het geschil.

- 4.1. Zoals ter zitting is gebleken is de schoolleiding van De * eerst vanaf 2008 begonnen met het houden van functioneringsgesprekken. Met appellant is er kennelijk nog niet een dergelijk gesprek geweest. Zo'n gesprek is met name van belang als er met het functioneren van een docent iets niet in orde is. Dan kan ook gewezen worden op mogelijkheden voor verbetering en de hulp die daarbij geboden kan worden.
- 4.2. Uit de stukken en hetgeen ter zitting naar voren is gebracht blijkt dat De * veel klachten heeft over het functioneren van appellant, maar daarvan wordt door de school niet of nauwelijks enig bewijs geleverd. Als De * beweert dat de vakgroep Gechiedenis geen vertrouwen meer heeft in appellant, is het voor appellant eenvoudig dat te ontkennen als de school op geen enkele wijze die bewering adstrueert met verklaringen of verslagen van sectorberaad, waaruit zulks aannemelijk kan worden.
- 4.3. Hetzelfde geldt voor de bewering van de school dat er veelvuldig klachten van ouders en/of leerlingen zijn geweest. Bij de stukken bevindt zich geen enkele klacht die gericht is tegen appellant. Slechts in gesprekken die met appellant zijn gehouden op 21 februari 2008 en 17 juni 2008 komt het woord "klachten" voor en dan gaat het –voor zover het concreet is – over klachten van leerlingen, die zijn besproken met de rector en de sectorcoördinator.
- 4.4. Wat er allemaal ook wordt aangevoerd over het geven van –te hoge –cijfers: er is door de school geen enkel bewijs van die beweringen bijgevoegd. Overigens: iets dergelijks kan ook tijdens een functioneringsgesprek goed aan de orde komen.
- 4.5. Dat er incorrect gehandeld zou zijn door appellant bij het schoolonderzoek 2010 wordt evenmin concreet aangetoond. Dit gebrek aan bewijs klemmt te meer, daar de schoolleiding nog wel de moeite heeft genomen om een collega dat schoolonderzoek nog eens door te laten nemen. De resultaten daarvan zijn niet overgelegd en evenmin een verklaring van die collega. Nu ter zitting bleek dat appellant slechts voor een deel van het schoolonderzoek werkzaamheden heeft verricht en verder niet concreet is aangegeven waarin dat incorrekte handelen heeft bestaan, moet hiervan worden geoordeeld dat dit niet als grond voor het door de school gegeven ontslag kan worden gebezigd.

- 4.6. Dat de ziekte van een docent voor de schoolorganisatie extra werkzaamheden meebrengt is zonder meer duidelijk. Dat steeds weer terugkerende ziekte van een docent problemen geeft met de continuïteit van het onderwijsproces is eveneens duidelijk. Maar die ontstane discontinuïteit kan naar het oordeel van de Commissie nooit een grond opleveren voor het nemen van een ontslagbesluit, niet alleen en ook niet in combinatie met andere factoren. Ziekte of arbeidsongeschiktheid (tenzij de situatie van artikel 9.a.5 e zich voordoet) is immers nooit een grond voor ontslag en derhalve ook niet de organisatorische problemen voor de werkgever die het gevolg zijn van de ziekte van de werknemer.
- 4.7. Al het voorgaande in onderling verband en samenhang overwegende komt de Commissie tot de het oordeel dat verweester in het geheel niet dan wel zeer onvoldoende heeft aangetoond dat het door haar aan appellant gegeven ontslag op de juiste gronden heeft plaatsgevonden, zodat het door appellant tegen het ontslagbesluit van De * ingestelde beroep gegrond wordt geoordeeld en het ontslagbesluit moet worden vernietigd.

5. Beslissing.

De Commissie vernietigt het besluit van De * om de arbeidsovereenkomst met appellant te beëindigen.